

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Hæreticis. Titvlvs III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

... quod nec testari, nec legata eis seu relicta percipere valeant, & insuper ad successiones, tam ex testamento, quam ob intestato sint profusus & reddantur inhabiles, nec ad publica quælibet admittantur officia, & tanquam hæreses actus legitimi penitus interdicti, & tanquam excommunicati, hostes quæ catholica fidei (postquam de ipsorum huiusmodi temeritate confiteri) dicuntur dominicis & festiuis publicè nuncientur, & in futurum bona eorum omnia devolvantur.

CAP. II.

habet ad fidem concessi non sunt in bonis molestant, ne sint de ipsorum conditione post baptismum, quam essent ante.

Ioannes XXII.

Legum a arbitantes, & iuri consonum, fonte renatus baptismatis iudæica cæcitate dimissa ampliori, seu favoribus aut gratiis, quam antea abundare: indecens & absurdum, ut qui in perfidia abundarent, cogantur mendicare fideles: uniuersis & singulis rectoribus, & latinis officialibus comitatus Venetini, aliorumque comitatuum, & terrarum pertinentium ad Apostolicam sedem, districte precipimus & mandamus, quatenus contra huiusmodi & qui in posterum conuertentur, in possessionibus & bonis aliis, quocunque nomine censentur, quæ in comitatibus & terris prædictis conuersione tempore obtinebant, seu etiam obtinebunt, occasione prædicta nullam molestiam inferant, nec ab aliis interueniant: sed ipsi in his & aliis se favorabiles exhibeant, ipsos ab iniuriis & molestiis protegant & defendant: ut sic de seruitute ad libertatem se transire permittant, nec redire prætextu mendicantiis odibilis ad diuinitiam perditionem compellantur. Nulli ergo, &c. no. v. præceptionis & mandati infringere. Datum Avinionæ. Cal. Augusti. Anno 4.

DE HÆRETICIS.

TITVLVS III.

CAP. I.

Deventem, per hoc, uod. tit. lib. 6. declarat, bona hæreticorum per hæreses usurarij vetans.

Benedictus XI. Inquisitoribus hæresis prauitatis.

Ex eo, quod quædam novella constitutio super negotio hæreticæ prauitatis à bona memoriæ Bonifacio Papa octavo, prædecessore nostro, edita uideatur, quod in ipso negotio per diocesanos Episcopos, & inquisitores super eodem facto inquiri valeat communicare vel diuisim: & si diuisim processerint, teneantur sibi inuicem communicare processus: Nos contra hoc uoluimus, quando & quoties sit ista processuum communicatio faciendâ. Nos autem de fratrum nostrorum consilio intelligendo diocesanos & inquisitores nec demum diuisim procedere, cum hi & illi separatim, non quando Episcopi tantum, vel inquisitores tantum procedant: consultationi uerè breuiter respondemus, quod quando utriusque procedunt se iunctim, debent in fine tantum, dum nihil restat agendum, nisi quod solum sententia promulgetur, communicare processus. Licet enim quibusdam potuisset uideri per legem civilem, quod sicut quando aliquis ex æstimationem alio debet ferre sententiam, ut puta, quando ad iudicem delegat causam, sibi sententia reservata:

saltem in principio, id est, contestatione, rursus in medio, & semel in fine quæ sunt examinata audire debet: ita & in casu præfenti, ubi ex actis coram alio habitis alter profert sententiam, si alter huiusmodi illa recusat: quod fieri non potest, si eorum denegatur editio: tamen id æquitas canonum non admittit. Vnum sanè casum excipimus, si alter commodè non possit procedere, nisi alterius actus uisus. Ex hac enim causa semel tantum (us, fraudis locus non fiat) in toto negotio copia tribuatur. Verum quia à nonnulli diocesani partem partem prouentuum de hæreticorum bonis inquisitionis officio deputate propter expensas, quas dum inquirunt in sepedito negotio faciunt, à uobis exigere moluntur, hoc tanquam iuri absonum (cum ordinarij sint, ideoque officio tale, quod eis incumbit, propriis eos oportet explere stipendijs) fieri penitus prohibemus. Rationem autem eadem diocesani prouentuum, obventionum ex inquisitionis officio à uobis, non obstante aliqua institutione, consuetudine, vel mandato contrariis, non exposcant: sed eam cameræ nostræ, vel alij, cui nos vel successores nostri Romani Pontifices mandauerimus reddendam, reddatis, quæ generaliter obseruari iubemus.

CAP. II.

Tres errores magister Ioannis de Poliacio, doctoris Parisiensis, hæretici damnantur.

Ioannes XXII.

As & electionis doctor eximius, & egregius prædicator, cuius prædicatione mundum docuit uniuersum, præsumptuosam illorum audaciam refranare sollicitus, quæ prudentiæ propriæ innitentes, in errores proprios prolabantur, non plus sapere, quam oportet sapere, sed ad sobrietatem sapere salubri doctrina suggestit: & iuxta Sapientis eloquium: Quisque suæ prudentiæ modum ponat. Sanè dudum quum dilectum filium magistrum Ioannem de Poliacio, sacre Theologiæ Doctorem, certis ex causis de fratrum nostrorum consilio ad nostram præsentiam uocauissemus: fide digna relatio ad nostrum perduxit auditum, quod ipse in quibusdam articulis tangentibus poenitentia sacramentum, non sobriè, sed perperam sapiebat, infra scriptos articulos, periculosos continentes errores, docens publicè in suis prædicationibus, & in scholis. Primò siquidem adstruens, quod confessi fratribus, habentibus licentiam generalem audiendi confessiones, teneant eadem peccata, quæ confessi fuerant, iterum confiteri proprio sacerdoti. Secundo, quod stante, Omnis utriusque sexus editio in concilio generali à Rom. Pontif. non potest facere, quod paræciani non teneantur omnia peccata sua semel in anno proprio sacerdoti confiteri, quem dicit esse paræciale curatum. Imò nec Deus possit hoc facere: quia (ut dicebat) implicat contradictionem. Tertio, quod Papa non potest dare potestatem generalem audiendi confessionem: imò nec Deus, quin confessus habenti licentiam teneatur eadem confiteri proprio sacerdoti: quem dicit esse (ut præmittitur) proprium curatum. Nos igitur scire uolentes, si suggesta nobis ueritatem haberent, articuloꝝ præmissorum copiam eidem magistro Ioanni fecimus assignari, & ad suam defensionem plenam audientiam sibi præbimus, tam in nostra & fratrum nostrorum præsentia in consistorio, quam alios coram aliquibus ex ipsis fratribus per nos ad huiusmodi officium deputatis. Verum, licet præfatus magister dictos articulos, & contenta in ipsis defendere nitetur, asserat tamen se paratum credere & tenere in præmissis & aliis, quæ tenenda & credenda esse sedes Apostolica definit. Nos igitur attendentes,

a Vide Eyerium in directorio Inquisitorum. p. 3. q. 104. 105. & seq. b Rom. 12. c Proverb. 1. & 23. d Scilicet Laurentian. sub Innoc. III. cap. 2.

a. Vide omnino extrauagantem Pauli Papa III. incip. cupentes. b. h. d. de hac materia plene cauetur. b. Præter nota. c. per hoc de hæret. lib. 6. uide Nicolaum Eyerium in directorio Inquisitorum part. 3. quaest. 10. 11. & 12. Repertorium Inquisitorum omnino conueniunt, & sed quomodo, & Zacharium tractat. de hæret.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

